

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205537
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120205537.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: E. C., L.. XX.X.XXXX, P. J. E. Š. XXX, XXX XX G., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátskou kanceláriou, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: TOMA úverová a leasingová, a. s., so sídlom Májová 1319, 022 01 Čadca, IČO: 36 664 090, zastúpenému JUDr. Martinou Fábryovou, advokátkou so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, o zaplatenie 11.348,18 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej sumy, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.5.2020 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 11.348,18 eur s odôvodnením, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8C/64/2013 o čiastočnú neplatnosť právneho úkonu bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná.

Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, primerané finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 11.348,18 eur, ktorá suma zodpovedá sume a ktorou sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

Úver jej bol poskytnutý vo výške 220.000,- Sk (7.535,01 eur) a žalovanému do podania žaloby zaplatili 3.261,56 eur. Už v základnom konaní konštatovala, že ide o úver bezúročný a bezpoplatkov a žalovaný nie je aktívne legitimovaný na vymáhanie plnenia, keďže úver nebol poskytnutý žalovaným. Vzhľadom na to, že žalovaný od nej požadoval na základe oznámenia o výkone záložného práva sumu 11.348,18 eur, pričom pohľadávka žalovaného nebola dôvodná, žalovaný chcel zneužiť výkon záložného práva na obohatenie sa o sumu 11.348,18 eur. Keďže žalovaný na základe záložnej zmluvy č. 20505 zo dňa 18.3.2008 mal na jej nehnuteľnosti zapísanú ťarchu a napriek súdnemu rozhodnutiu túto nebol ochotný vymazať a byť chcel predat', musela pristúpiť na podmienky žalovaného a dňa 10.10.2019 uhradila sumu 5.250 eur.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.7.2020 namietal existenciu prekážky už začatého konania (litispendencia) a žiadal konanie zastaviť vzhľadom na to, že žalobkyňa sa na tunajšom súde domáhala žalobou zo dňa 12.5.2020 primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 9.342,58 eur, ktoré konanie

je vedené pod sp.zn. 20Csp/87/2020 a táto žaloba je s totožným predmetom konania a skutkovými okolnosťami, z ktorých sa uplatňuje právo.

Ďalej namietal, že po rozhodnutí súdu vo veci 8C/64/2013 medzi stranami sporu došlo dňa 8.11.2019 k uzatvoreniu dohody o urovaní a o zmene právnych vzťahov.

Poukázal ďalej na to, že porušenie práva, ktoré bolo konštatované prvostupňovým rozhodnutím vo veci 8C/64/2013 neprivedilo spotrebiteľke žiadnu ujmu, či možnosť vzniku takejto ujmy. Namietal aj tvrdenie žalobkyne, že priznanie finančného zadostučinenia má mať odradzujúcu funkciu, pričom dobrovoľná dražba je zákonom prípustným spôsobom realizácie výkonu záložného práva v spotrebiteľských úveroch. Namietal napokon aj výšku primeraného finančného zadostučinenia s tým, že taká vysoká suma, ktorú žiada žalobkyňa, by zásadným spôsobom zmenila chod spoločnosti žalovaného a v krajnom prípade možno hovoriť o existenčných problémoch vzhľadom na čistý záporný zisk spoločnosti v roku 2019 - 61.871 eur.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8C/64/2013 a ďalších listinných dôkazov: písomná komunikácia strán sporu, Žiadosť o výmaz poznámky LV XXX z 11.2.2019, Sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 5.6.2019, Oznámenie o vybavení podania zo dňa 22.8.2019, Dohoda o urovaní a zmene právnych vzťahov z 8.11.2019, rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 20Csp/87/2020 zo dňa 30.4.2021, a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 2.10.2017 č.k. 8C/64/2013 na návrh žalobcov I. C. S. E. C. proti žalovanému TOMA úverová a leasingová a. s., o čiastočnú neplatnosť právneho úkonu a o zaplatenie 9.342,58 eur, súd rozhodol tak, že

určuje že Zmluva o zriadení záložného práva č. 20505 zo dňa 18.3.2008 uzavretá medzi účastníkmi konania, predmetom ktorej je Záloh - nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k.ú. Vyšná Šebastová na LV č. XXX - byt č. X na X. poschodí vo vchode XXX bytového domu s.č. XXX vo E. Š.R. E. G. 1/1 na parc. č. KN C XXX a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 77/466-in na spoločných častiach a zariadeniach domu, vklad povolený Správou katastra Prešov pod E. XXXX/XX, v časti čl. V. bod 1/ „výkon záložného práva môže Záložný veriteľ začať z dôvodu podľa ust. §-u 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená (obligačným dlžníkom) alebo tiež ak si dlžník nebude plniť povinnosti zo Zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok Záložného veriteľa. Zmluvné strany sa dohodli, že výkon záložného práva môže Záložný veriteľ realizovať najmä nasledovnými spôsobmi: a) predat' Záloh na dobrovoľnej dražbe podľa zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení; b) predat' Záloh priamo ktorejkoľvek tretej osobe za minimálnu predajnú cenu vo výške hodnoty Zálohu v zmysle čl. II. tejto zmluvy (tzv. predajom z ruky)“ je neplatná,

vzájomný návrh žalovaného na zaplatenie sumy 9.342,58 € s príslušenstvom zamietol, pričom súd v odôvodnení poukázal v bodoch 43. a 44. tohto rozhodnutia na to, že:

„Súd s poukazom na doteraz uvedené potom posúdil platnosť ustanovení zmluvy o záložného práva v súvislosti s rozporom s pravidlami dobrých mravov, kedy ide podľa ustanovenia podľa § 39 OZ o absolútnu neplatnosť, ktorej sa môže dovolať ktokoľvek a kedykoľvek. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia uzavreli dve po sebe nasledujúce zmluvy s rôznymi nebankovými subjektmi, ktoré na seba nadväzujú, súd posúdil súvislosti jednotlivých právnych úkonov, ich účel a podmienky, za ktorých boli uzavreté. Keďže žalobcovia mali voči bytovému družstvu dlh, z obavy zo straty bývania uzavreli so spoločnosťou Slovenský bytový servis, s.r.o. t.č. Harmony INVESTMENT, s.r.o. dňa 13.12.2007 príkaznú zmluvu a zmluvu o pôžičke. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške dlhu žalobcov u vlastníka bytu, kúpnej ceny a poplatkov v celkovej sume 151.030,50 Sk, ďalej sprostredkovanie prefinancovania dlhov žalobcov a následné zabezpečenie hypotekárneho úveru na vrátenie pôžičky a zaplatenie odmeny príkazníka. Táto zmluva pritom neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy a to ročnú úrokovú sadzbu a RPMN. V ten istý deň žalobcovia podpísali zmluvu so spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s. o úvere s tým, že časť 220.000,-Sk bude vyplatená Slovenskému bytovému servisu, s.r.o. a suma 7.400,-Sk bude predstavovať poplatok za zabezpečenie úveru, ktorý bol taktiež vyplatený uvedenej spoločnosti. Následne žalobcovia podpísali dňa 18.3.2008 zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť, ktorej sa stali už spoluvlastníkmi, s uvedením hodnoty bytu minimálne 300.000,-Sk a s tým, že netrvajú na vypracovaní znaleckého posudku na záloh. Žalobcovia uhradili žalovanému sumu 3.261,56 €, t.j. 98.257,75 Sk, predstavujúcu 31 splátok a časť 32. splátky. Keďže ďalšie splátky žalobcovia prestali uhrádzať, spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. im oznámila začatie výkonu záložného práva k bytu s tým, že ich dlh predstavoval sumu 11.348,18 €, t.j. 341.875,27 Sk. Žalobcom bol na základe týchto

zmlúv poskytnutý len zlomok finančných prostriedkov, nakoľko tieto boli prevádzané medzi jednotlivými spoločnosťami s následkom pre žalobcov ako spotrebiteľov zaplatiť poplatky spoločnosti Slovenský bytový servis, s.r.o. v sume 30.000,- Sk ako odmenu, v sume 7.400,- Sk ako poplatok za zabezpečenie úveru a v sume 8.000,-Sk ako náklady spojené s následným poskytnutím úveru (napr. správny poplatok za návrh na vklad do katastra a i.). Súd má s poukazom na uvedený sled právnych úkonov a činnosti jednotlivých spoločností za to, že uzavretá záložná zmluva sa prieči dobrým mravom s poukazom na hore vysvetlený obsah pojmu dobré mravy. Žalobcovia za reálne poskytnuté prostriedky vo výške cca 180.000 Sk (151.030,50 Sk + 30.969,50 Sk) mali zaplatiť pri riadnom splácaní počas 16 rokov sumu prevyšujúcu 490.000 Sk (cca 16.200 €), t.j. viac ako dvojnásobok. Navyše na zabezpečenie tejto pozdĺžnosti žalobcovia založili svoj 3 a 1 izbový byt vo Vyšnej Šebastovej, ktorého hodnota je v súčasnosti nepochybne značne vyššia ako zmluvne uvedených 9.958,17 € (300.000,-Sk). Teda nie je tu zachovaný princíp proporcionality, medzi výškou dlhu a hodnotou zálohu. Okrem toho ich nehnuteľnosť by mohla byť prevedená na inú osobu priamym predajom bez určenia jej hodnoty znaleckým posudkom. Aj keď žalobcovia podpísali zmluvy, v ktorých sú uvedené klauzuly o tom, že podmienky zmluvy sa nepriečia dobrým mravom, nie sú uzavreté v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, jedná sa o irelevantné vyhlásenia. Morálne pravidlá majú objektívnu povahu, dajú sa na základe objektivizovaných kritérií určiť a preto akékoľvek súhlasné a teda subjektívne motivované vyhlásenia zmluvných strán nie je smerodajné o tom, či nimi uzavretá zmluva je v súlade s dobrými mravmi alebo nie. Vo všetkých prípadoch sa jedná o zmluvy vopred pripravené, ktorých spravidla spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Vzhľadom na to, že súd je viazaný žalobným petitom, nemohol určiť neplatnosť záložnej zmluvy ako celku, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku“.

5. Na odvolanie žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018 č.k. 6Co/2/2018-248 bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že v bode 22. odvolací súd zdôraznil, že žalobcovia za reálne poskytnuté prostriedky vo výške cca 180.000 Sk (151.030,50 Sk + 30.969,50 Sk) mali zaplatiť pri riadnom splácaní počas 16 rokov sumu prevyšujúcu 490.000 Sk (cca 16.200 €), t.j. viac ako dvojnásobok. Navyše na zabezpečenie tejto pozdĺžnosti žalobcovia založili svoj 3 a 1 izbový byt vo E. Š., ktorého hodnota je v súčasnosti nepochybne značne vyššia ako zmluvne uvedených 9.958,17 € (300.000,-Sk). Za daných okolností tak nemožno v žiadnom prípade hovoriť o zachovaní princípu proporcionality medzi výškou dlhu a hodnotou zálohu.

Realizáciou záložného práva zo stany žalovaného reálne hrozí žalobcom neprimeraný zásah do práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život. Bez akejkoľvek súdnej kontroly je možné predajom nehnuteľnosti zbaviť záložcov a ich rodinných príslušníkov obydlia, a to len na základe písomného vyhlásenia záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa výkon záložného práva realizuje, ktoré je postavené na roveň exekučnému titulu, teda má priamy dosah na ústavné práva záložcov. Navyše, 6Co/2/2018 žalobcom v dôsledku krokov žalovaného k výkonu záložného práva hrozí, že prídu o svoje obydlie, a teda im hrozí jeden z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia.

V bode 26. odvolací súd zdôraznil, že žalovaný, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, mal vedomosť o finančnej situácii žalobcov. Keďže žalobcovia mali značné finančné ťažkosti, ktoré im neumožňovali riadne platiť náklady za prenajímanú nehnuteľnosť, sotva sa dalo očakávať, že budú schopní platiť úver. Za týchto okolností je zjavne v rozpore s povinnosťou konať s odbornou starostlivosťou, keď nebanková spoločnosť ponúkla úver nielen na úhradu dlžných pohľadávok voči OSBD Prešov, ale dokonca aj na odkúpenie nehnuteľnosti. Nemožno sa zbaviť pocitu, že všetky okolnosti prípadu potvrdzujú možný taký priebeh vývoja výkonu záložného práva, že žalobcovia by prišli o chránené obydlie ako rodina za veľmi nepriaznivých podmienok, čo v demokratickej spoločnosti nie je za žiadnych okolností tolerovateľné a právny úkon je najmenej v napadnutej časti neakceptovateľný. V bode 28. konštatuje, že si osvojil ďalšie dôvody rozhodnutia a považuje ich za správne.

6. Dňa 17.9.2018 podal žalovaný voči tomuto rozsudku dovolanie, o ktorom dovolaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 30.10.2019 č.k. 3Cdo/229/2018-311, ktoré rozhodnutie o odmietnutí dovolania bolo doručené Okresnému súdu Prešov dňa 15.11.2019 a právnenému zástupcovi žalobkyne dňa 22.11.2019.

7. Listom zo dňa 11.2.2019 Žiadosť o výmaz poznámky na LV XXX žalobkyňa požiadala Okresný úrad, katastrálny odbor o výmaz poznámky na LV XXX kat. úz. E. Š. G. XX/XX - oznámenie o začatí výkonu záložného práva s tým, že zmluva o záložnom práve bola právoplatným rozhodnutím súdu vyslovená za neplatnú, tak aj výkon záložného práva nie je realizovateľný, a teda do budúca táto poznámka na LV

by nemala byť. Poznámka súvisí s ťarchou, ktorá bola zaevidovaná na LV pod č. X - E. XXXX/XX Zmluva o zriadení záložného práva č. 20505 z 18.3.2008 a táto ťarcha pod V 1766/08 bola z LV vymazaná. O výmaz poznámky P 83/13 žiada z dôvodu, aby táto poznámka P 83/13 nebola prekážkou pri prípadnom prevode vlastníctva bytu.

8. Na sťažnosť žalobkyne na prieťahy v tomto konaní zo dňa 5.6.2019 jej oznámil Okresný úrad Prešov, Katastrálny odbor listom zo dňa 22.8.2019, že predmetným rozsudkom vo veci 8C/64/2013 bola vyslovená neplatnosť iba v časti zmluvy o záložnom práve č. 20505 (t.j. nebola vyslovená jej celá neplatnosť). Výrok rozsudku súdu určil presne, jasne a zrozumiteľne, že zmluva o záložnom práve je neplatná iba v konkrétne určenej časti týkajúcej sa výkonu záložného práva, čo značí, že ostatné ustanovenia sú stále platné, a teda zmluva č. V-1766/08 ostáva naďalej v platnosti len s výnimkou ustanovenia čl. V bod 1/ zmluvy t.j. článku upravujúcom výkon záložného práva. Na predmetnom LV č. XXX kat. úz. E. Š. sa v evidovaných údajoch nenachádza zápis žiadnej poznámky č. P - 83/13, nakoľko jej výmaz bol vykonaný pod číslom zmeny 129/19, obsahom ktorej je listina Z 939/2019, t.j. jej žiadosť o výmaz poznámky zo dňa 11.2.2019.

9. Listom zo dňa 4.11.2019 žalobkyňa vyzvala žalovaného, aby na základe prehlásenia žalovaného z 2.10.2019 na vydanie kvitancie veriteľa so súhlasom s výmazom záložného práva sa vyjadril, keďže suma 5.250 eur bola uhradená 10.10.2019.

10. Dňa 8.11.2019 uzavreli strany sporu a I. C. Dohodu o urovnaní a o zmene právnych vzťahov, predmetom ktorej bolo mimosúdne urovanie vzájomných práv a povinností účastníkov dohody týkajúcich sa právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere č. 20505, ktorá bola uzatvorená dňa 13.12.2017 medzi dlžníkom a veriteľom, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkom úver vo výške 227.400,- Sk, resp. záväzok dlžníkov uvedené prostriedky vrátiť a zaplatiť dojednaný úrok.

11. Podľa bodu I.2. tejto dohody, splnenie záväzkov dlžníkov z uvedenej úverovej zmluvy bolo zabezpečené záložným právom, ktoré bolo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 20505, ktorej vklad bol povolený a záložné právo tak vzniklo pod č. V 1766/2008, predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území E. Š. ako byt č. X na X p. vo vchode XXX bytového domu súp. Č. XXX vo E. Š., ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach domu a zariadeniach predmetného bytového domu vo veľkosti 77/466.

12. Strany sporu sa v bode I.4 tejto dohody dohodli, že sporný záväzok sa nahrádza záväzkom novým, na základe ktorého sa dlžníci zaväzujú spoločne a nerozdielne zaplatiť veriteľovi 5.250 eur, pričom k uzatvoreniu tejto dohody dochádza na základe návrhu dlžníkov, ktorí sumu 5.250 eur uhradili dňa 10.10.2019 ako zálohu na plnenie záväzku.

13. Podľa bodu I.8 tejto dohody, súčasťou tejto dohody je tiež dohoda o tom, že sa strany dohody výslovne vzdávajú svojho práva (resp. nároku) na náhradu všetkých trov súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 8C/64/2013 a súvisiacich konania, žaloba v uvedenom konaní bude stranami vzatá späť.

14. Podľa bodu II.10. tejto dohody, veriteľ podá návrh na výmaz predmetného záložného práva a to bez zbytočného odkladu po tom, ako nadobudne účinnosť táto dohoda a bude mu preukázané doručenie návrhu - späťvzatie návrhu na začatie konania zo strany dlžníkov, kde bude uvedené, že uvedené podávajú pre prípad, ak by sa vec vrátila na konanie pred okresným alebo krajským súdom a zároveň oznámenia o neuplatňovaní, resp. vzdaní sa trov Okresného súdu Prešov.

15. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že mienili po právoplatnom rozhodnutí vo veci byt predať, mali už kupca na byt, ktorý si už vybavoval hypotéku. Požiadala kataster na základe tohto rozhodnutia o výmaz záložného práva, ale neúspešne, a tak požiadala žalovaného, aby urobil kroky k výmazu záložného práva, ale žalovaný reagoval tak, že počká na rozhodnutie o dovolaní, resp. jej navrhol, aby doplatila dlžnú sumu cca 5 000 eur. Z toho dôvodu sa cítila byť v tiesni a tak vyplatila požadovanú sumu, aby sa čím skôr zbavila toho záložného práva, ktoré 12 rokov bolo na byte, pričom úver bol vo výške 7.000 eur a založená nehnuteľnosť v hodnote 60.000 eur. Dôvodom zaplatenia, urovnania bolo to, že sa chcela domôcť, aby sa vymazala z listu vlastníctva ťarcha, to bol jediný dôvod.

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

17. Predmetom konania je nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práv a povinností ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. V prvom rade sa súd vypořiadal s námietkou prekážky prv začatého súdneho konania, litispendencie podľa § 159 CSP vo vzťahu k žalobe podanej na tunajšom súde taktiež dňa 15.5.2020, kde žalobkyňa žaluje žalovaného na základe toho istého rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 2.10.2017 sp.zn. 8C/64/2013, avšak o primerané finančné zadostučinenie vo výške 9.342,58 eur vo vzťahu k tomu, že súd zamietol protinávrh žalovaného v tomto konaní, v ktorom žaloval žalobkyňu o zaplatenie tejto sumy.

19. Súd sa stotožňuje s odôvodnením neexistencie námietky litispendencie v danom konaní, tak ako je uvedené aj v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 30.4.2021 č.k. 20Csp/87/2020-70, nakoľko prekážka začatého konania je daná vtedy, ak už na súde prebieha konanie tých istých strán týkajúce sa tej istej právnej veci, pričom sa musí jednať zároveň o totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje.

20. V danom prípade je zrejmé, že žalobkyňa v tomto konaní žiada o primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu k výroku Okresného súdu Prešov zo dňa 2.10.2017 sp. zn. 8C/64/2013, ktorým súd určil čiastočnú neplatnosť právneho úkonu a to v Zmluve o zriadení záložného práva č. 20505 zo dňa 18.3.2008 v časti čl. V bod 1 tejto zmluvy.

21. O vzájomnom návrhu žalovaného na zaplatenie sumy 9.342,58 eur s prísl. bolo rozhodnuté samostatným výrokom, kde tento návrh bol zamietnutý.

22. Keďže teda nie sú dané neodstrániteľné prekážky tohto konania, súd v konaní pokračoval vykonaním dokazovania, kedy ďalšou skutočnosťou, s ktorou sa súd musel vypořiadat', bola otázka, či v danom prípade nárok žalobkyne spadá pod literu zákona a to § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a či zákonodarca nárok na primerané finančné zadostučinenie spája aj s takým uplatnením porušenia práva, ktoré bolo vyslovené vo vyššie uvedenom rozhodnutí o určení čiastočnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva.

23. Porušenie práva v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia súd jednoznačne vyjadril v odôvodnení rozsudku, pričom súd v bode 43. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že „ má s poukazom na uvedený sled právnych úkonov a činností jednotlivých spoločností za to, že uzavretá záložná zmluva sa pŕieči dobrým mravom s poukazom na hore vysvetlený obsah pojmu dobré mravy. Žalobca za reálne poskytnuté prostriedky vo výške cca 180.000,- Sk mali zaplatiť pri riadnom splácaní počas 16 rokov sumu prevyšujúcu 490.000,- Sk, t.j. viac ako dvojnásobok. Navyše na zabezpečenie tejto pozdĺžnosti žalobcovia založili svoj 3 1 izbový byt vo E. Š., ktorého hodnota je v súčasnosti nepochybne vyššia ako zmluvne uvedených 9.958,17 eur. Teda nie je tu zachovaný princíp proporcionality medzi výškou dlhu a hodnotou zálohu. Okrem toho ich nehnuteľnosť by mohla byť prevedená na inú osobu priamym predajom bez určenia jej hodnoty znaleckým posudkom“. Súd však vyslovil, že je viazaný žalobným petitom a nemohol určiť neplatnosť záložnej zmluvy ako celku.

24. S týmto stotožnením prvoinštančného súdu sa stotožnil aj odvolací súd.

25. Preto niet pochyb o tom, že je daný základ nároku na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko k porušeniu práva spotrebiteľa došlo.

26. Pokiaľ žalovaná strana namietala na ďalšie úkony, ktoré nasledovali zo strany žalobkyne po právoplatnom skončení sporu, súd v tomto smere vykonal dokazovanie, z ktorého jednoznačne ustálil, že žalobkyňa po právoplatnom skončení sporu, v ktorom bolo jej návrhu na určenie čiastočnej neplatnosti zmluvy o záložnom práve vyhovené, požiadala o výmaz poznámky na LV kat. úz. E. Š., Okresný úrad

Prešov, Katastrálny odbor s tým, že zmluva bola vyslovená za neplatnú, aby táto nezákonná ťarcha nebola prekážkou pri prevode vlastníctva bytu.

27. Až po vyjadrení Okresného úradu Prešov vstúpila do jednaní so žalovaným ohľadom toho, ako by bolo možné predmetnú ťarchu na liste vlastníctva vymazať, pričom výsledkom tohto jednaní bola dohoda o urovaní a zmene právnych vzťahov, na ktorú žalobkyňa a jej manžel museli pristúpiť, nakoľko v inom prípade by nebolo možné požiadať o výmaz záložného práva vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti.

28. Z obsahu tejto dohody je zrejmé, čo viedlo žalobkyňu a jej manžela k uzavretiu tejto dohody a následne aj k zaplateniu sumy 5.250 eur napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prešov vo veci 8C/64/2013 bolo rozhodnuté, že protinávrh žalovaného o zaplatenie 9.342,58 eur bol zamietnutý, pričom súd návrh žalovaného zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalovaného., teda žalovaný vymohol napriek súdnemu rozhodnutiu a jeho autorite od žalobkyne a jej manžela sumu 5 250 eur. Nemôže byť preto toto konanie žalobkyne na jej ujmu, keď to bol práve žalovaný, ktorý opätovne postupoval už dokonca v rozpore s rozhodnutím súdu.

29. K otázke primeranosti primeraného finančného zadosťučinenia s ohľadom na kontext celého právneho prípadu, súd vychádza z dikcie zákona, kedy cieľom tohto primeraného finančného zadosťučinenia je poskytnúť spotrebiteľovi za porušenie jeho práva určitú satisfakciu vo forme finančnej, ktorá by jednak v konkrétnom prípade znamenala pre spotrebiteľa určitú formu odškodnenia za porušenie práva zo strany dodávateľa voči nemu, jednak formu odradzujúceho prostriedku ochrany aj ďalších spotrebiteľov pred takýmto konaním dodávateľa.

30. O výške primeraného finančného zadosťučinenia súd uvažoval s prihliadnutím na konkretizované porušenie práva, ktoré bolo vyslovené právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, z ktorých jednoznačne vyplýva konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, ktoré rozhodnutia mali byť pre žalovaného takou autoritou, aby sám pristúpil k výmazu záložného práva, keďže súdy konštatovali pri uzavretí zmluvy o zriadení záložného práva jednoznačné konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa napriek tomu nepodrobil týmto rozhodnutiam a využil skutočnosť, že sa žalobkyňa ocitla v situácii, kedy napriek súdnym rozhodnutiam sa nedomohla konkrétnej ochrany svojich práv, dokonca musela zaplatiť sumu 5 520 eur žalovanému ako subjektu, ktorému podľa rozhodnutia súdov nesvedčala aktívna legitímácia na nároky, ktoré voči nej uplatňoval., súdu sa javí primeraným finančným zadosťučinením s ohľadom na celý kontext prípadu suma 1.000 eur, a v tejto časti žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitémym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

32. Keďže výška plnenia závisela od úvahy súdu, súd analogicky s poukazom na ustálenú súdnu prax pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípadoch, kedy výška plnenia závisela od úvahy súdu, priznal žalobkyňi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré procesnej uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).